

Ved beregningen af skatten af formueindkomsten sammenlægges ægtefællernes positive eller negative formueindkomst, og den samlede formueindkomst, der således kan være positiv eller negativ tillægges den højeste arbejdsindkomst, henholdsvis fradrages i denne. Forskellen mellem skatten af arbejdsindkomsten alene og af den således regulerede indkomst udgør den samlede skat af formueindkomsten. Denne fordeles forholdsmæssigt på hver ægtefælle efter størrelsen af dennes formueindkomst og udgør således et tillæg til eller fradrag i den skat, der er beregnet af arbejdsindkomsten.

Formueskatten beregnes på grundlag af ægtefællernes samlede formue. Den således beregnede formueskat fordeles forholdsmæssigt mellem ægtefællerne.

Disse beregningsregler skal alene gælde for indkomstskatten til staten og formueskatten, der begge beregnes efter en progressiv skala. Kommunal og amtskommunal indkomstskat, folkepensionsbidrag, dagpengebidrag m. v., der alle er proportionale, skal som hidtil beregnes som procentdele af den ansatte skattepligtige indkomst. For disse skatters og bidrags vedkommende sker der således ikke en fælles beregning for ægtefællerne og fordeling mellem disse af det beregnede beløb.

Efter de gældende regler betaler hustruen kun særlig indkomstskat ved afhændelse m. v. af formuegoder, der indgår i hendes erhvervsvirksomhed, eller hvis den særlige indkomst i øvrigt vedrører hendes arbejde. Manden svarer særlig indkomstskat ved afhændelse af formuegoder i øvrigt, uanset om disse tilhører hustruen. Disse regler er foreslået ændret, således at hver ægtefælle betaler særlig indkomstskat vedrørende afhændelse af de aktiver, der indgår i den virksomhed han (eller hun) driver, medens skattepligten i øvrigt påhviler den, der efter ægteskabslovgivningen har rådigheden over formuegodet.

Efter de gældende regler beskattes hustruen kun ved indtægt af selvstændig erhvervsvirksomhed, hvis hun har drevet den uden væsentlig bistand fra manden. I andre tilfælde er det manden, der beskattes af indkomsten fra virksomheden, idet 25 pct. af overskuddet dog højst 30.000 kr. (der reguleres efter udskrivningslovens § 4) kan henføres til hendes særskilte indkomst. Uanset omfanget af hver ægtefælles indsats i den fælles virksomhed er det således altid hustruen, der beskattes som medhjælpende.

Efter forslaget åbnes der adgang for, at manden kan blive anset for medhjælpende, når hustruen er den, der i overvejende grad driver virksomheden.

Det er blevet kritiseret, at ægtefæller gensidigt skal hæfte for hinandens skattebetaling. Efter de

gældende regler kan der ikke foretages lønindeholdelse for den anden ægtefælles skat. Derimod kan der, hvis udpantning forgæves er forsøgt hos den skattepligtige, ske udpantning hos den skattepligtiges ægtefælle. Efter lovforslaget skal denne inddrivelsesmulighed normalt bortfalde.

Om de administrative konsekvenser af lovforslaget skal følgende anføres.

Det må skønmæssigt antages, at omkring 1 million ægtepar vil blive berørt af lovforslaget. Dog vil 3-400.000 ægtepar få mulighed for at undgå en opdeling af formueindtægten mellem ægtefællerne, mens 6-700.000 ægtepar må foretage en opdeling af deres positive eller negative formueindkomst.

Det må påregnes, at den foreslåede ordning, hvorefter hver ægtefælle ikke alene skal selvangive sine arbejdsindtægter, men også sine formueindtægter og formueudgifter, vil gøre det vanskeligere for ægtefællerne at udfylde selvangivelsen. Nyordningen gør det nødvendigt for ægtefællerne at kunne konstatere, hvem af dem, der har rådighed efter ægteskabslovgivningen over aktiverne, og hvem der hæfter for gældsforpligtelserne; dette kan i visse tilfælde være vanskeligt for ægtefællerne at afgøre og vil i mange tilfælde kræve nøjere undersøgelser. Det må antages, at der især i begyndelsen vil blive begået en hel del fejl ved udfyldelsen af selvangivelserne efter de nye regler. Det er derfor foreslået, at hvis det ikke kan afgøres, hvem der efter ægteskabslovgivningen har rådigheden over et formuegode, fordeles beskatningen med halvdelen hos hver ægtefælle.

Ligningsmyndighederne vil få et vist merarbejde med at skulle tage stilling til fordelingen af indtægter og fradrag, herunder også med at påse, at en formueindtægt ikke er gledet ud eller et fradrag kommet med hos begge ægtefæller. Om fordelingen i øvrigt er korrekt, vil ligningsmyndighederne normalt kun have begrænsede muligheder for at kontrollere. Også den mere komplicerede skatteberegning vil påføre ligningsmyndighederne og kildeskattedirektoratet et merarbejde og gøre det vanskeligere for skatteyderen at beregne en frivillig indbetaling efter § 59. Endelig vil det i sig selv medføre øget administration, at der bliver flere personer, der skal selvangive indkomst og formue, og flere der skal betale skat.

Også reglerne om den medhjælpende ægtefælle i stedet for den medhjælpende hustru vil være mere administrationskrævende. Under den gældende ordning skal de lignende myndigheder og de retlige instanser alene tage stilling til, om hustruen har hjulpet med i væsentligt omfang. Dette kan ofte være vanskeligt at afgøre. Under den foreslåede ordning